

Temat tygodnia. Wiosenne powroty.

Dzień 1(wtorek 06.04.2021). Gdzie budować gniazda?

1. Oglądanie książek o ptakach dostępnych w domu. Rozmowa na temat wyglądu wybranych ptaków.

2. Zabawa bieżna „Ptak i gniazdo”.

Dziecko kładzie poduszkę na podłodze. To jego gniazdo. Siedzi w nim skrzyżnie. Na odgłos klaskania lub dźwięk grzechotki (Można wsypać do słoika np. groch, kaszę, ryż itp.)- wylatuje z gniazda na poszukiwanie pożywienia .Na przerwę w grze (klaskaniu)w Wraca do gniazda. Siedzi skrzyżnie, prostuje plecy, dłonie układa na kolanach. 5x

3. Słuchanie opowiadania Hanny Zdzitowieckiej „Gdzie budować gniazda”

GDZIE BUDOWAC
GNIAZDO.mp3

Rozmowa na temat opowiadania.

Które ptaki rozmawiały o gniazdach?

Jakie gniazdo zachwalał dzięcioł, a jakie skowronek?

Jakie gniazdo zachwalała jaskółka, a jakie remiz?

Co powiedział wróbel na temat gniazdz?

Z czego ptaki robią gniazda? Karta pracy, cz. 3, s. 62.

Słuchanie nazw ptaków, oglądanie ich gniazdz. Określanie różnic i podobieństw między gniazdami. Kończenie rysowania bocianów według wzoru.

4.Zabawa orientacyjno-porządkowa – Ptaki – do gniazdz!

Rodzic rozkłada w wyznaczonym miejscu gazetę – gniazdo. Dziecko jest ptakiem. Porusza się między gazetą – gniazdem. Kiedy usłyszy mocne uderzenie łyżkami, jak najszybciej przykucają w najbliższym gnieździe. Dwa uderzenia w łyżkę są sygnałem do ponownego poruszania się.

5. Zabawy na świeżym powietrzu

6. „Ptaszki na drzewie”- praca plastyczna.

Wydzieramy z papieru , gazety kilka pasków:

– jeden długi, gruby- to będzie pień

– kilka cienkich różnej długości- to będą gałęzie

Przed wykonaniem właściwej pracy porównujemy paski, określamy, długość, grubość- używamy określeń: gruby, cienki, długi, krótki, najdłuższy, najkrótszy.

Dzień 2 (środa 07.04.2021r). Zadania o ptakach.

1. Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby Ptaki.

Zadzwonila babcia, ta, która mieszka pod miastem, na wsi, i powiedziała, że upiekła ulubione ciasteczka Ady. – Przyjedziecie do nas? – zapytała. – No pewnie! – zapewniła Ada i dotąd namawiała rodziców, aż się zgodzili na wspólny wyjazd. – Gdzie ciasteczka? – zapytała, gdy tylko zobaczyła babcię. Olek nie był smakoszem ciasteczek, za to lubił towarzystwo dziadka. Odnalazł go w sadzie obok domu. Dziadek obserwował niebo przez lornetkę. Olek zadarł głowę. W oddali zobaczył jakieś drobne punkciki. – Bociany wracają. Co za widok! – dziadek uśmiechnął się promiennie. – Naprawdę?! – Olek rzucił się biegiem do samochodu po swoją lornetkę. Po chwili był już z powrotem. – Zdążyłem?! Jeszcze je widać?! – pytał zdyszany. Trzeba wam wiedzieć, że lornetki przybliżają i powiększają obraz, więc widok był niezwykle. Olek tak bardzo zagapił się w niebo, że nawet nie zauważył Ady, która przybiegła za nim z własną malutką lornetką. Patrzył na szybujące po niebie bociany. Widział ich rozłożone skrzydła, długie, wyciągnięte szyje, czerwone dzioby, a gdy poprawił ostrość, zobaczył nawet pojedyncze pióra w ogonach. Ptaki prawie nie poruszały skrzydłami, a jednak sunęły po niebie jak papierowe samoloty albo małe szybowce niesione wiatrem. – Też chciałbym tak latać. Szkoda, że nie mam skrzydeł – westchnął. Dziadek się uśmiechnął. – Ptaki mogą latać nie tylko dzięki skrzydłom. Ich waga też jest ważna. Są lżejsze niż my, bo mają lekkie dzioby i nieduże głowy. No i nie posiadają zębów, żeby mniej ważyć. Na niebie było tłoczno jak na autostradzie. Nie tylko bociany wracały do domu na wiosnę. Leciały szpaki, pliszki i zięby. Jedne zawzięcie trzepotały skrzydełkami, inne machały nimi tylko od czasu do czasu. – Mógłbym na nie patrzeć bez końca. Żałuję, że tak późno poświęciłem się obserwowaniu przyrody. Wierzcie mi, że jest to wyjątkowa przyjemność – mówił dziadek. – Nawet nie wiecie, co wyprawiają zwierzęta, gdy sądzą, że nikt ich nie widzi. Takich zabaw, psot i tańców nigdzie indziej nie zobaczycie. Olka najbardziej zainteresowały zwierzęce psoty. – Pokażesz nam te psoty? – spytał. – Oczywiście, wybierzemy się do lasu jutro z samego rana. Babcia pomoże nam przygotować kanapki i termos z ciepłą herbatą. Zabierzemy też mapę terenu i to, co najważniejsze dla obserwatorów przyrody... – dziadek spojrzał pytająco na wnuki. – Ciasteczka! – wykrzyknęła Ada. Olek popatrzył na siostrę z politowaniem. – Lornetki – poprawił ją. Ich głosy wywabiły z domu tatę. Spojrzał w niebo na szybujące ptaki i westchnął, podobnie jak wcześniej Olek: – Chciałbym latać jak ptaki. – Lepiej nie. Musiałbyś wyrwać wszystkie zęby, a i tak byłbyś za ciężki – mądrze zauważył Olek. – Głowę też masz za dużą – dodała Ada. – Nie mówiąc o braku skrzydeł – dorzucił rozbawiony dziadek.

• Rozmowa na temat opowiadania.

Co robią ptaki wiosną?

Kto to jest ornitolog?

Dlaczego ptaki umieją latać, a ludzie nie potrafią?

Zapoznanie z ciekawostkami o ptakach: Natura cały organizm ptaka wyposażyła w cechy, które umożliwiają mu latanie, np. kości ptaka są zupełnie inne niż kości innych zwierząt. Są dużo lżejsze, gdyż znajduje się między nimi wiele pustych przestrzeni. Ptaki nie mają zębów, co także zmniejsza ich ciężar ciała. Pokryte są piórami, które spełniają wiele funkcji. Ptak ma skrzydła, które wykorzystuje do radzenia sobie z oporem powietrza.

2. Rozwiązywanie zagadek

Zagadki:

Pod dachem ma gniazdo z gliny,
na niebie kręci kółka.
Jej przysmak to są muchy,

cóż to za ptak ... (jaskółka)

Ma długi czerwony dziób
na jednej nodze stoi.
Swe gniazdo na dachu splótł.
I każda żaba się go boi... (bocian)

Rano nas budzi swym głosem
jak dzwonek,
ten mały szary ptak... (skowronek)

Po gałęziach kozły fika,
chętnie zjada tłuszcz z patyka... (sikorka)

Słuchać ją w koło
wśród sosen i buków,
jak woła wesoło – ku -ku... (kukułka)

Ptaszek ten od zawsze leczy chore drzewa.
I dlatego właśnie stuka zamiast śpiewać.. (dzięcioł)

Dziób zakrzywiony, okrągłe oczy,
Na myszy poluje w nocy... (sowa)

3. Zabawy na świeżym powietrzu

4. Zabawa ruchowa z elementem rzutu – Jajko w gnieździe. Pudełko tekturowe owinięte brązową krepiną, małe piłki dla każdego dziecka. Dzieci starają się podrzucić swoje jaja do gniazda ptaka, czyli wrzucić piłkę do pudełka.

5. Zabawa „Odgłosy dzięcioła” – rozwijanie percepcji słuchowej. Drewniana deseczka, drewniany patyczek. Dzieci i wystukują rytm, uderzając patyczkiem o deseczkę.

6. Zabawy konstrukcyjne” Budka lęgowa”. Dzieci budują z klocków budkę lęgową dla ptaka. Zwracają uwagę na to, aby była odpowiednio zbudowana. Wykorzystują wiedzę zdobytą podczas spaceru. Podają nazwę ptaka, dla którego zbudowały budkę.

Dzień 3 (czwartek 08.04.2012r). Powroty ptaków.

1. Oglądanie zdjęć przedstawiających lecące ptaki (sznurem, kluczem, gromadą). Układanie sylwet ptaków według wzoru przedstawionego na zdjęciu. Wyjaśnienie zjawiska tworzenia przez ptaki różnych formacji.

2. Malowanie akwarelami ptasich piór. Dla każdego dziecka: białe piórko, farby akwarelowe, pojemnik z wodą, pędzel, kartka. Rodzic na stole przygotowuje przybory plastyczne. Dzieci układają piórka na kartkach i malują je akwarelami według własnych pomysłów. Starają się, aby piórka były bardzo kolorowe.

3. Zabawy na świeżym powietrzu

4. Ptaki -lepienie z plasteliny. Dla każdego dziecka: plastelina, małe kolorowe piórka, brystol, nożyczki. Dzieci lepią z plasteliny sylwetę dowolnego ptaka. Ozdabiają ją kolorowymi piórkami. Wycinają ze sztywnego papieru kwadrat, prostokąt lub koła na podstawkę. Umieszczają na niej swojego ptaka.

5. Zabawa dydaktyczna „Wędrówki ptaków”

Rodzice przygotowują globus i mazak zmywalny.

Rodzic pokazuje na globusie drogi ptaków z ciepłych krajów do Polski. Pokazujemy na globusie Egipt – miejsce, gdzie zimują nasze bociany. Potem pokazujemy Polskę i rysujemy drogę, jaką muszą przebyć bociany wracające do kraju. Pokazujemy na globusie, co bociany musiały mijać, wracając do nas.

Rozmowa na temat: Co robią ptaki po powrocie?

Co robią ptaki, gdy powrócą do kraju?

Czy wszystkie ptaki budują gniazda?

6. Ptaszki dziobią ziarenka – zabawa z elementami czworakowania – dziecko chodzi na czworakach po podłodze, co jakiś czas ugina ręce w łokciach i zbliża czoło do podłogi, naśladując dziobanie ziarenek.

Dzień 4 (piątek 09.04.2021r). Sąsiad szpak.

1. Utrwalanie wiadomości na temat budowy ptaków.

Jakie są charakterystyczne cechy ptaków?

Czym różnią się ptaki między sobą?

Dlaczego ptaki mają różne ubarwienie?

2. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej- Zaremby „Sąsiad szpak”.

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była

zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować.

Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym

słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał żdźbło zeschniętej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła

do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie,

rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady.

Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek...

milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy

artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

Rozmowa na temat opowiadania.

– Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?

– Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?

– Gdzie założył gniazdo szpak?

– Jakie odgłosy naśladował szpak?

– Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?

– Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?

– Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

3. Album ptaków – zajęcia plastyczne.

- Zapoznanie z tematem pracy; proponujemy dzieciom wykonanie albumu o ptakach.

Zachęcamy dzieci, aby razem z rodzicami stworzyli album z ptakami. Ze starych, niepotrzebnych książek, gazet itp. wycinamy ptaki i naklejamy je na kartki papieru tworząc album. Bardzo dobrze byłoby podpisać każdego ptaka.

4. Ćwiczenia słuchu fonematycznego – Co to za ptak? . Podajemy głoski, a dzieci wymyślają nazwy ptaków rozpoczynające się tymi głoskami.

np. *a* – albatros; *b* – bocian; *d* – dudek; *g* – gawron; *j* – jemioluska; *k* – kukułka; *m* – mewa; *o* – orzeł; *p* – pliszka; *r* – raniuszek; *s* – sowa; *w* – wrona.

5. Ćwiczenia oddechowe – Wyścigi piórek.

Sztuczne piórko dla dziecka. Do zabawy można zaprosić rodzeństwo. Zadanie polega na przedmuchiwanie piórek z jednej strony pokoju na drugą. Wygrywa dziecko, którego piórko będzie pierwsze po drugiej stronie pokoju.

6. Dorosłe ptaki i ich potomstwo.

Rysowanie po śladach linii – od zdjęć dorosłych ptaków do ich potomstwa. Nazywanie ptaków. Oglądanie piór wybranych ptaków – bociana, wilgi, kukułki, czajki. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

Karty pracy, cz. 3, s. 69–71.

7. Ćwiczenia słownikowe – układanie zdań o ptakach. Liczenie słów w zdaniach.

Nauczycielki grupy: Agnieszka Charytonow, Małgorzata Palenceusz